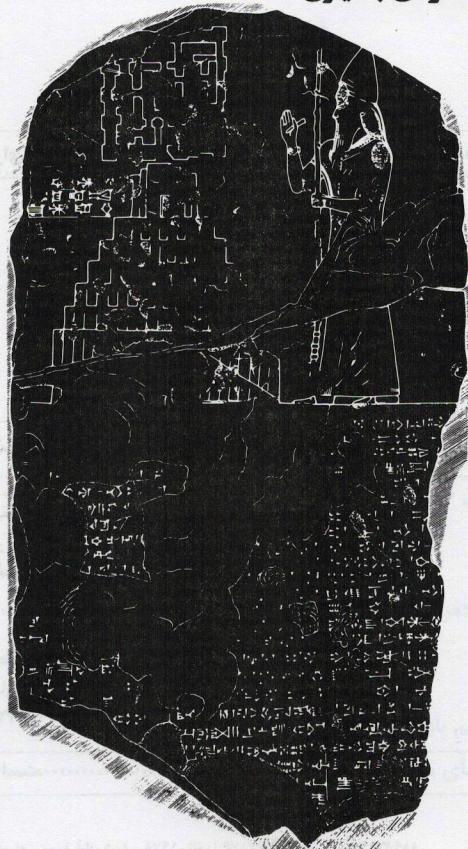

بابل دل ایرانشهر و قطب جهان

دکتر علیقلی محمودی بختیاری

انتشارات بهجت

۱۸	..... بابل دل ایرانشهر
۱۹	..... دلها جهل و هفت سال پیش (۱۳۷۰) قاهره شدند
۲۰	..... مادجی میلاد (۱۳۵۰) بی داشتکاری عارف از اسلام و این اتفاق مسیحیان
۲۱	..... اصلی نوشته کوروش بابلی که در مکتب ملکشاهی عبور شده است
۲۲	..... پادشاهی و پردازش و حبک از دو حجم بیشتر از سوی امیر خان
۲۳	..... حمله ایلخانی و پادشاهی از این اتفاق
۲۴	..... فهرست مطالب
۲۵	..... یادآوری و درآمد
۲۶	..... بخش ۱
۲۷	..... نام اصلی بین النهرین و بابل

بخش ۲

چرا مغرب ایران به ویژه میانرودان (بین النهرین)
و دره نیل بیش از دیگر نقاط فلات ایران و نیز بیش
از دیگر نقاط جهان مورد کاوش و بررسی و جعل قرار گرفته است؟
۲۷ ..... ۲۷
بخش ۳

حدود و موقعیت جغرافیائی بابل و میانرودان
۳۱ ..... ۳۱
بخش ۴

وضع، اهمیت و سهم بابل در فرهنگ و تمدن جهان
با توجه به نوشههای شرقی و غربی.
۳۴ ..... ۳۴

بخش ۵

بابل دل ایرانشهر
نگاهی به تاریخ بلعمی
۵۶ ..... ۵۶
۵۸ ..... ۵۸
آثار ابوالحسن مسعودی اندلسی - عراقی
۸۰ ..... ۸۰

یادآوری

«بابل دل ایرانشهر» دقیقاً چهل و هفت سال پیش (۱۳۴۸) فراهم شد و بگونه ساده‌بی سال (۱۳۵۰) از سوی دانشکده علوم ارتباطات اجتماعی به چاپ رسید. زمینه‌ی اصلی آن در کتاب **کورش در بابل** (۱۳۴۴ چاپ دانشگاه تهران) فراهم شده بود. نیازی به ویرایش و چاپ آن به چشم نمی‌خورد. اکنون که نگاه کنجکاوی تیزبین دوست بزرگوارم آقای منوچهر پیشوای آن را برانداز کرده و به چاپ آن همت گماشته است، ویرایش و افزودن چند نگاره و تکیه‌یی از پایان کتاب «هفت‌نگار در هفت تالار» را بایسته دانستند... شادم که این دفتر فراموش شد فرایاد آمد و زیور چاپ می‌باید.

۱۳۹۵ فروردین

درآمد

پیش از آن که وابستگی بابل را به ایران روش سازیم و بگوییم که: بابل قطب جهان و دل سرزمین ایران و پایتخت مکرر آن بود، بهتر است خود بابل را بشناسیم، تا جویندگان و خواهندگان تاریخ و تمدن و فرهنگ کهن با روش‌بینی بیشتر بر آن بنگرند و بی پرده تاریخ گذشته را بخوانند و وارسی کنند. زیرا در این دو سه قرن اخیر دانسته و ندانسته -که بیشتر دانسته و از روی عمد- آنچنان پرده‌ی درشت و سیاه بر روی حقایق تاریخی کشیده‌اند که حتی تیزهوش‌ترین و پر مطالعه‌ترین اشخاص را در سرگردانی و ابهام گذاشته‌اند. اصولاً تاریخ لغزنه و پر از سراب‌های فریبنده است، بهترین صورت تاریخ "میت"‌ها هستند که ما آنها را "اساطیر اولین" می‌خوانیم و فرنگیان نیز همپای ما از

الف- مروج الذهب ومعادن جوهر	
۸۰	
۹۵	
۱۰۱	
۱۰۷	
۱۱۴	
۱۱۷	
۱۱۸	
۱۲۱	
۱۲۲	
۱۲۵	
۱۲۶	
۱۲۷	(طرح مجلل التواریخ ص ۴۸۷)

معنی که پژوهش‌های تاریخی را بر معیار و مبنای عهد عتیق قرار دادند و هرچه بیرون از این قلمرو را برچسب اساطیر زدند و کنار نهادند و از اساطیر آن بخش که سازگار و قابل توجیه با عهد عتیق بود به صورتی پذیرفته شد و بقیه بی‌ارزش و فراموش شدنی قلمداد شدند.

از سوی دیگر می‌دانیم که عهد عتیق خود از پریشانی و دستبردهای عظیم در امان نمانده است. به طوری که اعتماد بر آن حتی از دید اسطوره شناسی، لغزنه و گمراه کننده است.

آنچه که غیرقابل نفوذ و انکارناپذیر بوده و هست این است که: فرهنگ و تمدن انسان سرچشمۀ و ریشه واحدهای داشته است و دیگر این که خاستگاه و رویشگاه این تمدن و فرهنگ، قلمرو معین و مشخصی داشته است که حدود آن در جنوب شرقی از کنار سند و ناحیه‌ای به نام مو亨جودارو، در شرق از "واراود" یا ماوراء‌النهر در شمال شرقی از کرانه‌های غربی دریای مازندران و از شمال غربی به ورای ففقار و شمال ارمنستان و از مغرب از یک سوتا دره نیل و از سوی دیگر تا آنسوی فرات و از جنوب کرانه‌های جنوبی خلیج فارس و دریای مغان (عمان) تا اقیانوس هند محدود می‌شده است.

این سرزمین که مرزهای آن را به طور تقریب یاد کردیم در تمام روزگاران دیرین سرنوشت و سرگذشت و تاریخ و فرهنگ و تمدن یگانه و مشترکی داشته است و هیچ گاه رشتۀ ارتباطات معنویش گستته نشده است از نظر سیاسی بیشترین عمر خود را به صورت فدراتیو یا ممالک متعدد یا به عبارت ایرانی شاهنشاهی گذرانده است. دوران حکومت فردی واحد و غیرفدرال آن بسیار اندک و روزگار جدایی بخش‌هایی از آن به صورت یک واحد کاملاً مستقل، نسبت به دوران اتحادش بسیار کم بوده است.

ولی: چه به صورت فدرال و چه با روش دیکتاتوری فردی و چه کاملاً جدا و مستقل از هم روزگار گذرانده باشد از دیدگاه فرهنگی یک واحد به هم بسته و یکپارچه بوده است.

میتولوزی، سخن دروغ و افسانه‌های باور نکردنی در نظر دارند. و حال آن که همین "میت"‌ها حقایق تاریخی هستند که در آرایه‌ها و زیورها یا خرافات و آلودگی‌ها پنهان شده‌اند.

از راه همین اساطیر - با بررسی درست - به مراتب بهتر از بسیاری از تاریخ‌ها به حقایق گذشته بشر می‌توان پی برد.

در دو سه قرن اخیر بر اثر غرض‌های دینی و سیاسی، شناخت تاریخ و جغرافیا و به طور کلی سرگذشت و جایگاه انسان‌ها و ملت‌ها چنان درهم و مبهم و گنج و آشفته شده که دیگر مجالی برای کشف حقیقت نمانده است. "میت"‌ها در برابر تاریخ‌های جعلی دو سه قرن اخیر به مراتب مقبول‌تر و کم پیچ و تاب تر به نظر می‌آیند. با توجه به اینکه اسطوره‌ها را حقایقی دانستیم که در هاله‌ای از خرافات یا لطائف پوشیده شده است، با این همه با جدا کردن مغز از پوست، حقیقت به دست می‌آید و در می‌یابیم که هر "میت" رازی است که با یافتن کلیدش شناختش آسان می‌شود، اما تاریخ‌های ساخته شده در قرن‌های اخیر برخی به کلی بی‌بنیاد و بسیاری سراسر پریشان و گمراه کننده اند. این کار نا به سامان تاریخ نویسی نوین، باستان‌شناسی را نیز دچار پریشانی کرده است به این معنی که باستان‌شناس امروز خود را موظف می‌داند که آثار کشف شده را بر مبنای معیار تاریخ‌های ساختگی قرار دهد. و از سه قرن پیش تاکنون هر اثر و کشف تازه، قهرأ ابهامی بر ابهام‌های پیشین افزوده است.

لبه کلنگ باستان شناسان اولاً به ندرت از قلمرو تعیین شده تجاوز کرده است. دوم آنکه: هر اثر کهن سالی را که از دل خاک بیرون آورده‌اند و به یک سرچشمۀ واحد اصلی ارتباط داشته، اما چون قرار این بوده و هست که از چهارچوب تاریخ‌های ساختگی پا بیرون نگذارند با همه تلاش‌هایی که می‌کنند، نتیجه نادرستی می‌گیرند.

خلاصه مطلب این است که از دو سه قرن پیش علمای یهود و ندانسته به پیروی آنها، دستگاه کلیسا، دست به یک تاریخ سازی گسترده و عجیبی زندد بدین